

якщо об'єкти нерухомості є частиною реалізованого бізнесу. Інші об'єкти нерухомості, на які є попит на ринку і які використовуються з існуючою чи іншою аналогічною метою відносять до неспеціалізованої.

За готовністю до експлуатації можна виокремити наступні групи об'єктів нерухомості: ті, що експлуатуються; ті, що потребують реконструкції або капітального ремонту; ті, будівництво яких не закінчене. Останні можуть бути згруповані на об'єкти, за якими ведуться роботи і на об'єкти, роботи на яких, з певних причин, припинені.

Відповідно з можливістю відтворення у натуральній формі розглядають об'єкти нерухомості, які можна відтворити (будинки, споруди, багаторічні насадження) та об'єкти, які не можна відтворити (земля).

Крім наведених класифікацій об'єктів нерухомості можна зустріти й інші типологічні характеристики нерухомості за іншими ознаками.

Список використаних джерел

1. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні: Закон України від 12.07.2001 р. №2658-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2658-14#Text>.

2. Національний стандарт № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав»: Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2003 № 1440. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1440-2003-%D0%BF#Text>.

3. Національний стандарт № 2 «Оцінка нерухомого майна»: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2004 №1442. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1442-2004-%D0%BF#Text>.

Фурман Ярослав Володимирович,
старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем криміналістичного забезпечення та судової експертології навчально-наукового інституту № 2 Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

ВИКОРИСТАННЯ ДАКТИЛОСКОПІЧНИХ СКАНЕРІВ «КОЖАК» ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Існує два способи отримання інформації про папілярний візерунок внутрішньої поверхні долоней людини: традиційний (фарбовий) – аналогове відображення папілярного візерунка на бланку дактилокарти; та електронний (безфарбовий) – відображення папілярного візерунка у цифровій формі за допомогою спеціальних засобів. Пристрої для перетворення папілярного візерунка пальця в цифрове зображення або в цифровий образ називаються дактилоскопічними сканерами [1].

Безсумнівними перевагами використання дактилоскопічних сканерів перед традиційним методом дактилоскопіювання є:

- мінімальне завдання незручностей людині, яка дактилоскопіюється (немає необхідності мастити руки фарбою),
- можливість миттєвої обробки отриманої інформації та передачі її на відстань,
- можливість миттєвого коригування якості отриманих зображень та отримання нових зображень в необмеженій кількості,
- можливість помноження копій отриманих дактилокарт,
- зручність при дактилоскопіюванні мертвих людей (немає необхідності мастити руки фарбою; використовується лише сканер без додаткової сприймаючої поверхні, на відміну від традиційного методу).

Разом з тим, дактилоскопіювання за допомогою дактилоскопічних сканерів передбачає: наявність самого сканеру, комп'ютера чи планшета з відповідним програмним забезпеченням, джерела живлення для роботи технічних засобів та відповідних навичок у оператора, що проводить дактилоскопіювання.

На сьогодні відомо багато видів дактилоскопічних сканерів, які за принципом роботи можна поділити на 3 основні категорії: оптичні, ультразвукові та напівпровідникові (рис. 1) [2, с. 30].

Рис. 1. Дактилоскопічний сканер «КОЖАК» від компанії Integrated Biometrics

Принцип роботи оптичних сканерів заснований на використанні оптичних методів одержання зображення. Ці сканери найбільш широко використовуються. Сьогодні існують такі технології реалізації оптичних сканерів: FTIR-сканери, оптоволоконні сканери, електрооптичні сканери, оптично протяжні сканери, роликіві сканери, безконтактні сканери.

Ультразвукове сканування – це сканування поверхні пальця ультразвуковими хвилями й вимір відстані між джерелом хвиль і западинами й гребенями на поверхні пальця за відбитою від них хвилею. До переваг ультразвукових сканерів відносяться: зображення, отримане ними, у 10 разів краще, ніж в оптичних; такий спосіб сканування практично повністю захищений від муляжів; таке сканування, дозволяє, крім відбитка, одержувати й деякі додаткові

характеристики (наприклад, пульс усередині пальця). Недоліками є висока ціна й великі розміри в порівнянні з іншими типами сканерів.

В основі роботи напівпровідникових сканерів лежить використання для одержання зображення поверхні пальця властивостей напівпровідників, які змінюються в місцях контакту гребенів папілярного візерунка з поверхнею сканера. Сьогодні існує кілька технологій реалізації напівпровідникових сканерів: термосканери, сканери чутливі до тиску, емнісні і радіочастотні сканери [3, с. 1–6].

До основних характеристик сканерів можна віднести:

- роздільну здатність,
- швидкість зчитування,
- зносостійкість,
- інші параметри, що впливають на вибір типу сканера.

Основними виробниками оптичних сканерів, що на сьогоднішній день використовуються підрозділами Національної поліції України, є сканери «КОЖАК» від компанії Integrated Biometrics.

Список використаних джерел

1. Шведова О. В. Дактилоскопічні дослідження: навчальний посібник. Київ. 2010. 145 с.

2. Антонюк П.Є., Білоус І.В., Крилевич Р.Б., Приходько Ю.П., Саковський А.А., Фурман Я.В., Щербанюк Д.В. Використання дактилоскопічних сканерів підрозділами Національної поліції України: метод. рек. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2021. 30 с.

3. Білінський Й. Й., Юкиш М. Й., Павлюк О. А. Дактилоскопічні сканери. Наукові праці ВНТУ. 2010. № 3. С. 1-6.

Халявка Юлія Григорівна,

головний судовий експерт відділу досліджень у сфері інформаційних технологій Черкаського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України;

Тувльвінська Анна Юрївна,

судовий експерт відділу досліджень у сфері інформаційних технологій Черкаського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України

СУДОВО-ПСИХОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА У СПРАВАХ ЩОДО СПІРНИХ ПИТАНЬ ВИХОВАННЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ДИТИНИ

Фахівці з психології та педагогіки наголошують на тому, що зміна місця проживання дитини – це завжди травма для неї, адже жити разом із батьками – природна потреба й природне право кожної дитини, тому коли шлюб між батьками розривається, то питання про подальше місце